

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/224/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414214293
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1414214293.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti žalovanej: C. P., trvale bytom J. F. XX, 841 02 Bratislava, o zaplatenie 13 032,24 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 6 662,65 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6 662,65 eura od 02.10.2014 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 13 032,24 eura spolu s úrokmi vo výške 12,49 % ročne zo sumy 12 750,19 eura od 02.07.2014 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 13 032,24 eura od 01.10.2014 do zaplatenia, z titulu nesplateného úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 09.02.2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 15 164,- eur na nákup spotrebného tovaru. Keďže žalovaná nesplácala svoj záväzok riadne a včas, dňa 01.10.2014 sa stal splatným dlh žalovanej vo výške 13 282,24 eura a po úhrade sumy 250,- eur eviduje voči žalovanej pohľadávku vo výške 13 032,24 eura.

Na výzvu súdu ohľadne bližšej špecifikácie žalovanej pohľadávky žalobca doplnil, že žalovaná mala úver splatiť v 108 mesačných splátkach po 250,- eur počnúc 15. dňom v mesiaci nasledujúcom po poskytnutí úveru, pričom úver bol žalovanej poskytnutý dňa 17.02.2011, dátum splatnosti prvej splátky bol stanovený na deň 15.03.2011 a úver mal byť splatený ku dňu 15.02.2020. Termín konečnej splatnosti úveru poslednej mesačnej splátky úveru bol dátum poslednej mesačnej splátky úveru, ktorý bol žalovanej oznámený písomne po poskytnutí úveru. Žalovaná uhradila na poskytnutý úver iba sumu 8 251,35 eura do výpovede úverovej zmluvy, ktorá bola použitá na úhradu splátok splatných v 03/2011 - 04/2014 v celkovej výške 8 137,75 (z toho úverová istina 2 413,81 eura, zmluvné úroky 5 101,12 eura, poplatky za poistenie úveru 622,82 eura) a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v celkovej výške 113,60 eura. Po výpovedi úverovej zmluvy uhradila žalovaná ešte sumu 250,- eur. Keďže žalovaná nesplácala úver riadne zaslal jej dňa 07.07.2014 výpoveď úverovej zmluvy s účinnosťou ku dňu 01.10.2014, čím sa stal úver splatný v celom rozsahu vo výške 13 282,24 eura. Dĺžna suma 13 282,24 eura pozostávala zo sumy 12 750,19 eura - neuhradené úverové istiny (z toho 562,10 eura úverová

istina z dlžných mesačných splátok úveru splatných v 02/2014 - 06/2014, 12 188,09 eura úverová istina splatná ku dňu účinnosti výpovede za obdobie od 07/2014 až do zaplatenia), zo sumy 532,05 eura - dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie úveru z dlžných mesačných splátok po lehote splatnosti v 02/2014 - 06/2014 (z toho 499,27 eura - dlžné zmluvné úroky a 32,78 eura dlžné poistné).

Uznesením č.k. 40C/224/2014-55 zo dňa 11.01.2016 súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 13 032,24 eura spolu s úrokmi vo výške 12,49 % ročne zo sumy 12 750,19 eura od 02.07.2014 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 13 032,24 eura od 01.10.2014 do zaplatenia.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že si je vedomá dlhu voči žalobcovi, prišla o zamestnanie, a preto nebola schopná uhrádzať mesačné splátky. Momentálne zarába 600,- eur mesačne, sama vychováva 3 maloleté deti, žije v nájomnom byte. Požiadala o možnosť opätovne splácať dlh v splátkach.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 26.01.2016. Právna zástupkyňa žalobcu ospravedlnila svoju neprítomnosť s tým, že súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu ako aj jeho právneho zástupcu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 09.02.2011 žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere (č.l. 5 spisu), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej spotrebiteľský bezúčelový úver vo výške 15 164,- eur. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 108 mesačných splátkach po 250,85 eura vždy do 15. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po poskytnutí úveru, termín konečnej splatnosti úveru bol dátum poslednej mesačnej splátky úveru s tým, že konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru. Výška úrokovej sadzby bola 12,49 % p.a., RPMN 13,23 %, celková čiastka k zaplateniu 25 321,88 eura, priemerná RPMN 11,25 %, poplatok za poistenie 6,88 %. Podľa bodu V.-6. Všeobecných obchodných podmienok k zmluve o spotrebiteľskom úvere (č.l. 5 spisu), ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ku dňu účinnosti výpovede zmluvy je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu. Nesplatená úverová istina je ďalej úročená podľa platnej úrokovej sadzby Cetelemu. Z výpovede zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.07.2014 (č.l. 4 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že nakoľko poskytnutý úver nespĺcala riadne a včas, vypovedá úverovú zmluvu s účinnosťou ku dňu 01.10.2014. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov (č.l. 36 spisu) súd zistil, že žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 15 164,- eur. Z výpisu z úverového účtu žalovanej a potvrdenia o prijatých splátkach (č.l. 37-39 spisu) súd zistil, že žalovaná uhradila žalobcovi splátky v celkovej výške 8 501,35 eura.

Výsluchom žalovanej na pojednávaní dňa 26.01.2016 súd zistil, že pracuje v taxi službe, kde zarába 600,- eur mesačne v čistom, má 3 maloleté dcéry, z toho 2 školopovinné, jednu škôlkarku. Je rozvedená, býva s deťmi sama v nájomnom byte, kde platí nájomné 295,- eur mesačne. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani hnutelnú vec väčšej hodnoty. Po uhradení všetkých výdavkov jej ostáva okolo 80,- eur.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len "Obch. zák.") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca poskytol žalovanej úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra žalobcu) a zároveň úver bol žalovanej poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (žalobca v tejto súvislosti netvrdil ani nepreukázal opak). Poskytnutý úver je tak úverom spotrebiteľským v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z toho potom vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.02.2011 totiž neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedené, že termín konečnej splatnosti úveru je dátum poslednej mesačnej splátky úveru s tým, že konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru. Takýto spôsob vymedzenia termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je neprípustný a vôbec nezodpovedá tomu, ako ho má na mysli zákon o spotrebiteľských úveroch. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyplýva, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a nemôže byť určovaný dodatočne. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je ďalej uvedená iba výška mesačnej splátky (250,85 eura), z čoho však nie je možné zistiť, koľko z nej predstavuje samotná istina, koľko úrok a koľko iné poplatky. Zákonom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo. Z citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch pritom jednoznačne vyplýva, že tieto údaje musia byť obsahom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (a nie iného dokumentu), čo v danom prípade splnené nebolo. Absencia uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere má pritom v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti

súd poukazuje na množstvo právoplatných rozsudkov vyhlásených všeobecnými súdmi Slovenskej republiky v obdobných spotrebiteľských veciach, v ktorých súdy dospeli k rovnakému záveru o nesplnení uvedených náležitosti v zmluvách o spotrebiteľských úveroch (porov. napr. rozsudky Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/59/2013 zo dňa 11.04.2014 a sp. zn. 10C/14/2014 zo dňa 24.04.2014, a mnoho ďalších, všetky dostupné na www.justice.gov.sk).

Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 15 164,- eur, pričom žalovaná uhradila žalobcovi splátky v celkovej výške 8 501,35 eura, vznikla žalovanej s poukazom na uvedené zákonné ustanovenia povinnosť uhradiť žalobcovi iba rozdiel medzi uvedenými sumami, t.j. sumu 6 662,65 eura. Súd mal zároveň za preukázané, že žalovaná sa dostala s úhradou svojho dlhu do omeškania, preto jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem predmetnej sumy aj úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. vo výške 8,05 %. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania odo dňa účinnosti výpovede zmluvy (od 01.10.2014), čomu však nebolo možné vyhovieť, keďže žalovaná sa dostala do omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti výpovede (kedy sa stal úver splatný v celom rozsahu), preto súd priznal žalobcovi úroky z omeškania až od nasledujúceho dňa (od 02.10.2014).

Vo zvyšnej časti (o zaplatenie sumy 6 369,59, úrokov vo výške 12,49 % ročne zo sumy 12 750,19 eura od 02.07.2014 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 13 032,24 eura za deň 01.10.2014 a úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6 369,59 eura od 02.10.2014 do zaplatenia) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

K zamietajúcej časti žaloby súd navyše dodáva, že žalobca si uplatnil úroky z omeškania zo sumy 13 032,24 eura obsahujúcej už dlžné úroky v sume 499,27 eura (ako aj dlžné poplatky za poistenie úveru z dlžných mesačných splátok v sume 32,78 eura). Žalobca tak požadoval úroky z omeškania (ktoré v zmysle § 121 ods. 3 O.z. predstavujú príslušenstvo pohľadávky) z úrokov (ktoré rovnako v zmysle § 121 ods. 3 O.z. predstavujú príslušenstvo pohľadávky) - tzv. anatocizmus, čo nemá oporu v zákone (Občianskom ani Obchodnom zákonníku). Občiansky ani Obchodný zákonník totiž neustanovujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (že k nej podľa dohody účastníkov budú pričítané ako civilné plody peňazí /fructus civiles/), a následne tak právo veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil aj úroky z omeškania (porov. rozsudok Veľkého senátu obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 24. marca 2004, sp. zn. 35 Odo 101/2002, publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Českej republiky pod R 5/2006, rovnako rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 22. júla 2010, sp. zn. 33 Cdo 2041/2008). Keďže však v predmetnom prípade sa jednalo o spotrebiteľský vzťah medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľkou, akákoľvek dohoda v tomto zmysle by predstavovala neprípustné odchylenie sa od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa (§ 54 ods. 1 O.z.) a bola by z toho dôvodu neplatná.

Súd tiež poukazuje na to, že žalobca si uplatnil úroky aj za čas po splatnosti úveru (z dôvodu výpovede zmluvy), čo je rovnako neprípustné. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 190/2014 zo dňa 30.06.2015, podľa ktorého "...dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru.

Ako už odvolací súd vyššie uvádza, niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyiac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a n.n. 87/1995 Z.z.

Odvolací súd sa preto stotožňuje s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 OZ)". Z uvedeného dôvodu súd vyhodnotil ako neplatné ustanovenie bodu V.-6. Všeobecných obchodných podmienok k zmluve o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého ku dňu účinnosti výpovede zmluvy je

splatný celý dlh klienta voči Cetelemu; nesplatená úverová istina je ďalej úročená podľa platnej úrokovej sadzby Cetelemu.

Súd umožnil žalovanej v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. splácať súdom priznanú sumu s príslušenstvom v primeraných splátkach zohľadňujúcich jej momentálnu nepriaznivú finančnú, majetkovú ako aj celkovú sociálnu situáciu, v ktorej sa nachádza (a ktorú mal súd za preukázanú jej výsluchom na pojednávaní dňa 26.01.2016). Súd mal za to, že uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť celú priznanú sumu naraz, resp. vo vyšších splátkach, by bolo pre žalovanú za jej momentálnej situácie neprímerane prísne až nespĺniteľné. Súd má zároveň za to, že žalobca nebude takýmto rozhodnutím na svojich právach žiadnym výraznejším spôsobom dotknutý, a to zvlášť za situácie, keď v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky žalovanou riadne a včas, nastane splatnosť celej nesplatennej časti dlžnej sumy.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní v prevažnej miere neúspech (z uplatnenej sumy 13 032,24 eura, úrokov vo výške 12,49 % ročne zo sumy 12 750,19 eura vyčíslených od 02.07.2014 do vyhlásenia rozsudku na sumu 2 504,36 eura a úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 13 032,24 eura vyčíslených od 01.10.2014 do vyhlásenia rozsudku na sumu 1 652,68 eura, spolu 17 189,28 eura, bol úspešný iba v časti sumy 6 662,65 eura a úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6 662,65 eura vyčíslených od 02.10.2014 do vyhlásenia rozsudku na sumu 843,45 eura, spolu 7 506,10 eura), čím vzniklo žalovanej (ako prevažne úspešnej účastníčke) právo na náhradu trov konania. Keďže si však žalovaná náhradu trov konania neuplatnila (žiadne jej v konaní ani nevznikli), súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.